

SKRIFTLIG FRÅGA TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2021-10-18
Besvaras senast
2021-10-27 kl. 12.00

Till justitie- och migrationsminister Morgan Johansson (S)

2021/22:176 Ersättningsreglerna i anläggningslagen

Det förekommer att nybildade fastigheter, både bebyggda och obebyggda, ansluts till vägsamfälligheter genom en lantmäteriförrättning. Det är vanligt att berörda fastighetsägare är överens om att ingen ersättning ska utgå för själva inträdet i samfälligheten. Den nya fastigheten får ett andelstal för att betala sin andel i framtida driftskostnader. Lagstiftningen kom 2015 att få en helt annan tolkning genom att Lantmäteriet antog interna anvisningar för tillämpning av bestämmelserna. Det innebär att lantmäterimyndigheterna vidtar utredningsarbete om anläggningens värde, trots att det inte efterfrågas av parterna, till exempel vid en fastighets inträde eller höjning av andelstal som sker med stöd av 43 § anläggningslagen. Det leder till att kostnaderna för lantmäteriförrättningen ökar kraftigt och att utredningen om värdet av anläggningen kostar betydande belopp.

Riksförbundet Enskilda Vägar, REV, har uppmärksammat regeringen på detta problem i en skrivelse (2021-05-14 Angående behov av förändring av ersättningsreglerna i 37–39 §§ anläggningslagen (1973:1149)). REV anför följande: ”Det föreligger starka skäl för en reformering av regleringen för ersättning vid inträde/utträde eller vid förändringar av andelstal i anläggningssamfällighet. Ett enkelt sätt att åstadkomma önskvärd ändring vore att ersättningsreglerna görs dispositiva. Och för de fall där sakägarna inte kan enas bör därtill ett ytterligare skälighetsrekvisit införas vid tillämpningen. Föreslagen ändring bör leda till en enklare hantering vid omprövningsförrättning enligt 35 §, anslutning av ny fastighet enligt 42 a § och till en betydligt smidigare handläggning vid överenskommelser enligt 43 §, i samtliga fall till förmån för en både snabbare handläggning/ärendehantering och lägre förrättningskostnader.”

REV redovisar att när en förändring av ett andelstal sker med stöd av 24 a § AL ska ersättning inte utgå, men om motsvarande förändring av andelstalet i stället görs med 43 § AL så ska ersättning utgå. Och för att bestämma denna ersättning så vidtar alltså myndigheten numera utredningsarbete, trots att det inte efterfrågas. Lagstiftningen uppfattas av fastighetsägarna vara inkonsekvent; exakt likadana situationer får helt olika rättsföljder för den enskilde och den förvaltande föreningen när andelstal skall ändras, avhängigt om det är 24 a § eller 43 § som tillämpas. I skrivelsen redovisas ett exempel där merkostnader på 300 000 kronor uppkom för berörda fastighetsägare på grund av denna inkonsekventa lagstiftning.

Med anledning av detta vill jag fråga justitie- och migrationsminister Morgan Johansson:

Vilka åtgärder avser ministern och regeringen att vidta för att eliminera de problem som uppstår genom tillämpningen av aktuell lagstiftning?

.....

Larry Söder (KD)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck